

Napóra ködben

2011 szeptember 06. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

Móser Zoltán fantasztikus cikksorozata a régmúlt id?k, az elfelejtett Magyarország kincseit mutatja meg nekünk ebben a párját ritkító sorozatban, mely a Magyar Nemzet hétvégi magazinjának volt elengedhetetlen tartozéka. Utazzon velünk, ismerjük meg együtt Magyarországot.

Lassan negyven éve, hogy gimnazistaként novemberben kivittek bennünket Grábócra mez?gazdasági munkára, s én kukoricatörés közben egy domb tetejér?l néztem az elhagyott kolostort. Mivel az egyik kémény füstölt, azon gondolkodtam, hogy a szociális otthon szomorú lakóin kívül vajon lakik-e itt szerzetes. L. Szabó Tünde kis füzetéb?l tudtam meg, hogy Babity Alekszej lakott itt. (? volt az utolsó szerb szerzetes, aki 1977-ben halt meg.) Most két apáca gondozza a szépen helyreállított m?emléket. De hogy kerültek ide, ebbe az eldugott völgybe szerbek? Az említett füzetb?l idézek:
„A török el?l menekül? délszlávok több csoportban érték el hazánkat, és haladtak észak felé már a XV. században. A görögkeleti szerb szerzetesek 1580-ban érkeztek ide a dalmáciai szerb Dragovity kolostorból. Grábócon ekkor már éltek korábbi csoportban idevándorolt szerb családok. A szerzetesek az itt él? szerb családok kérésére, valamint a kedvez? hely miatt telepedtek le, és építették fel els? fatemplomukat. Kérésükre 1585-ben Szokolovics Musztafa budai pasa engedélyezte a fatemplom helyett új templom építését, melyet k?b?l, sárba rakva építettek fel 1587-ben a jelenlegi helyén, s Szent Arkangyal tiszteletére szentelték fel.”

A szerzetesek kemény, szorgos munkával formálták át és tették term?vé a tájat. A krónika szerint 1663-ban már több mint 60 szerzetes élt Grábócon. *„1667-ben a törökök feldúlták a kolostort, a szerzeteseket megölték. 1690-ben Péterfi András püspök meger?sítette a zárdát régi jogaiban, és újabb falvakat adományozott számára. 1703-ban a kolostor újra elnéptelenedett, a szerzetesek nagyobb része visszatért a sisatováci kolostorba, és értékes kegytárgyaikat is magukkal vitték.*
1711-ben Mérey Mihály szekszárdi apát visszahívta a szerzeteseket, akikkel együtt több szerb család is letelepedett itt. A lerombolt templom helyén felépítették kis vert falú templomukat, amelyet 1736-ig használtak. Ekkor megkezdték a mai téglatemplom építését: alig két év alatt készült el.”
A patakon átível? k?híd vezet a m?emlékek felé. Itt torpantam meg fényképezni. Mellettem kisméret? kútház állt, melynek emeleti szobájában korábban a kapus lakott. Balra – ez a képen nem látszik – egyemeletes kolostorépület, szemben az egytornyú, hatalmas kupolával fedett, kelet–nyugati tájolású barokk templom. A kupolára épített négyszög? tornyocskán napóra mutatja az id?t. Ottjártamkor épp köd volt, így az órát nem tudtam leolvasni, csak a régmúltat vagy inkább a közelmúltat, amikor diákként azon törtem a fejem, mi lesz a sorsa ennek a magányos templomnak.

Móser Zoltán, mno.hu

Ajánló